

[Hagen Hagensen]

Det kunne være, at hr. Albertsens holdning til disse ting er knap så klar, men lad det være.

Så vil jeg vende mig til ministeren, som jo til at begynde med i sit svar syntes at være meget afvisende, men som dog heldigvis – for ministerens skyld – til slut kom ind på, at man nok skulle finde frem til en rimelig, acceptabel tilpasning af forholdene, som hele dette ting kunne gå ind for. Ja men hvis det klares på den måde, som man tror det kan gøres, når vi vedtager beslutningsforslaget, er der jo slet ikke mere noget, dette ting skal tage stilling til, så er det bare ministeren, der skal udføre tingene og sørge for, at de kommer på plads.

Men jeg var glad for den udtalelse fra ministeren, for den synes jeg tydede på, at han nu vil tage fat på disse ting og sørge for, at de bliver ført igennem. Ministeren får jo med beslutningsforslagets vedtagelse al den tilskyndelse, der overhovedet kan være, til allerede nu at gå til hovedstadsrådet, der jo i løbet af relativt kort tid skal tage stilling til den overordnede, samlede vurdering af sygehushvæsenet i hovedstadsområdet.

Det vil være misbrug af ministerens beføjelser, hvis han ikke gør det, for folketinget pålægger ham at gøre det, og dermed kommer vi til den formelle del en gang til. Det synes at gå igennem denne debat, at en minister kan sige: vi har en lov, der siger dit og dat, og så kommer folketinget og beslutter noget andet, men det kan det ikke, for der er en lov derom. Ja men det er da en hel misforståelse. Folketinget kan gøre, hvad folketinget vil i den forbindelse, og så må ministeren rette sig efter dette og om fornødent gå til at få lavet loven om. Det er der ikke nogen som helst tvivl om. Ministeren tager helt fejl, når han tror, han ikke skal udføre det, for det skal han. Det er simpelt hen tinget, der pålægger indenrigsministeren at gøre dette. Sådan er det bare.

Derfor er vi fra det formelle ovre i det reelle, nemlig at ministeren skal sørge for, at de to sygehuse bevares som almene sygehuse. Han siger, at regeringen ikke vil acceptere, at de to hospitaler nedlægges. Nej, det har der aldrig været tale om, men det betyder netop, som fru Nathalie Lind klart sagde det, at de skal være det, der står i beslutningsforslaget, nemlig funktionsdygtige, almindelige sygehuse.

Så står der – og ministeren har ret, når han siger det til mig – yderligere nogle ord om de bestående specialer. Jeg vil om dette gerne sige, at det godt kan være, at udviklingen siden grovskitsen er gået derhen, at der på en række sygehuse skal laves noget om. Det må man så senere se på hvordan man skal gøre. Det er ikke vores opgave, for det kender vi ikke nok til, men vi kan sige det ganske klart, at de to sygehuse skal bevares, og så er det op til ministeren at gøre det.

Så sagde ministeren, at han havde pligt til at bringe i orden, hvad jeg mente var rigtigt. Nej, det skal ministeren ikke. Ministeren skal udføre det, som er det afgørende i denne sag, nemlig folketingets vilje om, at de to sygehuse skal bestå.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg har et par korte bemærkninger til hr. Thorndahl. Jeg er fortsat af den opfattelse, at den fremgangsmåde, der anvendes, ikke er hensigtsmæssig. Jeg er helt klar over, at det er folketingets egen sag at afgøre, hvad folketinget kan være tjent med. Jeg gav bare udtryk for min egen opfattelse, som er, at jeg egentlig ikke mener, folketinget rigtig kan være tjent med det i forhold til det kommunale selvstyre; den opfattelse har jeg fortsat.

Jeg mener også fortsat, at det er kritisabelt på nuværende tidspunkt at anlægge et politisk, subjektivt skøn, når man ikke har det fornødne samlede beslutningsgrundlag.

Hr. Thorndahl refererede til, at miljøministeren havde sendt en regionplan, som var indsendt fra hovedstadsrådet, tilbage til fornyet høring. Ja men den fremgangsmåde kunne det da være jeg selv ville anvende; jeg har bare ikke fået nogen plan, jeg kan sende nogen steder hen, for så langt er planlægningsproceduren slet ikke fremme.

Det er bl.a. derfor, jeg er af den opfattelse, at det er kritisabelt eller betænkeligt – hvilket ordvalg man nu vil vælge – på nuværende tidspunkt at anlægge et meget præcist politisk, subjektivt skøn på en detalje i en stor sammenhæng; det er fortsat min opfattelse og min hovedindvending. Sagens realiteter, som vi ikke har talt ret meget om, er folketingets flertal og jeg ikke uenige i.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):